

Sygn. akt *IV U 1366/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2018 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14/11/2017 r. znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 14/11/2017 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy S. P. prawo do emerytury poczynając od dnia 13 listopada 2017r. oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.-

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy S. P. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1366/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 marca 2018r.

Decyzją z dnia 14.11.2017r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017r. poz. 1383 z późn.zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8 poz. 43 z późn. zm.) po rozpoznaniu wniosku z dnia 16.10.2017r. odmówił S. P. prawa do emerytury.

Na uzasadnienie podano, iż wnioskodawca do dnia 01.01.1999r. nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach. W ocenie organu rentowego do pracy w warunkach szczególnych nie można uwzględnić zatrudnienia w Browar (...) Sp. z o.o. w Likwidacji w Ł., albowiem w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 31.05.2001r. powołano błędny wykaz zarządzenia resortowego wskazując na wykaz B dział XIII poz. 9 pkt 5 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 55 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14.07.1983r. Brak jest

zarządzenia wydanego w tej dacie. Dlatego podanego stanowiska: starszy operator urządzeń chłodniczych nie można skonfrontować z odpowiednim wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia. Z kolei wskazany charakter pracy: bezpośrednia obsługa stacji sprężarek nie został zamieszczony pod powołaną pozycją 9 działu XIII wykazu B. Jak wynika z analizy w wykazie B brak tego działu, w przepisach Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) wskazany charakter został zamieszczony w wykazie A dziale XIV pod poz. 9.

W odwołaniu S. P. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji przez przyznanie prawa do emerytury i dopuszczenie dowodu z zeznań świadków M. K. i J. M. (1).

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. P. urodził się (...) W okresie od 01.01.1989 do 31.05.2001 był zatrudniony w Browarze (...) Sp. z o.o. w Likwidacji stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wykonywał prace przy bezpośredniej obsłudze stacji sprężarek na stanowisku starszy operator urządzeń chłodniczych (świadczenie pracy z dnia 31.05.2001r.) Wnioskodawca we wrześniu 1988r. został skierowany przez pracodawcę na odbycie szkolenia - kursu w zakresie obsługi , eksploatacji i konserwacji urządzeń chłodniczych w wymiarze 400 godzin, który to kurs ukończył z pozytywnym wynikiem w dniu 26.10.1988r. Na potwierdzenie ukończenia powyższego kursu wnioskodawca otrzymał zaświadczenie nr 14/76/88 z dnia 26.01.1988r. wydane przez Stowarzyszenie (...) Ośrodek (...) w R. . Ukończenie tego kursu było niezbędne i wymagane dla prowadzenia obsługi stacji sprężarek w Browarze (...). Po ukończeniu tego kursu wnioskodawca do końca roku 1988 pracował na przyuczeniu w stacji obsługi sprężarek wraz z J. M. (2), który odszedł na emeryturę końcem 1988r. W związku z odejściem na emeryturę J. M. (2) wnioskodawca od 01.01.1989r. rozpoczął samodzielną pracę w stacji obsługi sprężarek Browaru (...) i pracował nieprzerwanie na tym stanowisku do likwidacji zakładu pracy. (...) Browaru (...) składała się z czterech sprężarek amoniakalnych 10-cio tłokowych oraz czterech sprężarek powietrznych, które to sprężarki znajdowały się w jednym pomieszczeniu tzw. stacji sprężarek. Wnioskodawca był maszynistą sprężarki i wykonywał prace przy bezpośredniej obsłudze stacji sprężarek , co stanowi pracę w szczególnym charakterze, zgodnie z wykazem A Dział XIV poz. 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8,poz. 43 ze zm.), jak również w oparciu o uzupełniając zarządzenie nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988r. w sprawie stanowisk pracy , na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. Urz. MRiRW. 1988.2.4) zgodnie z działem XIV poz. 9 pkt 1 (maszynista sprężarki).

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zgromadzonej dokumentacji, tj. akt emerytalnych, akt osobowych wnioskodawcy, zeznań świadków M. K., J. M. (1) i zeznań wnioskodawcy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków na okoliczność charakteru pracy odwołującego w spornym okresie zatrudnienia. Zeznania w tej mierze są jasne i wzajemnie się uzupełniają. Należy zauważyć , że świadkowie pracowali z odwołującym. Posiadają zatem rzeczywistą wiedzę na temat pracy wykonywanej przez wnioskodawcę.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie odwołujący legitymuje się wiekiem uprawniającym do spornego świadczenia z tytułu pracy w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie „A” oraz posiada staż składkowy i nieskładkowy określony w § 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 pos. 43, z późn. zm.)

Kwestią sporną jest czy spełnia ostatnią przesłankę nabycia prawa do wcześniejszej emerytury, tj. wykazanie do 1.01.1999 wymaganego 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.I. z 2009 nr 153, poz. 1227 z późn.zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku określonego w art. 32, 33, 39 i 40 ustawy emerytalnej, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999 r. osiągnęli oni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wymagany według przepisów dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat (dla kobiet) i 65 lat (dla mężczyzn), oraz okres składkowy i nieskładkowy o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8 poz. 43 z późn. zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1 osiągnął wiek emerytalny wynoszący dla kobiet 55lt i 60 lat dla mężczyzn i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Jednocześnie należy mieć na uwadze, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w powyższym rozporządzeniu są okresy , w których praca w szczególnych warunkach była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§ 1 ust. 1 ww rozporządzenia) oraz, że okresy, w których praca była wykonywana w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 ww. rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Jak ustalono odwołujący przedłożył takie świadectwo tj. świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 31.05.2001r. sporządzone przez Browar (...) Sp. z o.o. w likwidacji, w którym wskazano, że w okresie od 01.01.1989r. do 31.05.2001r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku operatora urządzeń chłodniczych. Wnioskodawca , co jednoznacznie wynika z zeznań świadków, którym Sąd dał wiarę, pracował jako maszynista sprężarek. Stanowisko to jest wymienione w dziale XIV poz. 9 pkt 1 zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31.03.1988r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Z treści powołanego wykazu wynika, że praca na stanowisku maszynista sprężarki była zaliczana do prac w warunkach szczególnych. Reasumując wnioskodawca spełnił warunki wynikające z art. 184 ustawy emerytalno- rentowej do uzyskania prawa do emerytury, bowiem na dzień złożenia wniosku o przyznanie prawa do emerytury w dniu 1.10.2010r. nie pozostawał w zatrudnieniu , nie należy do OFE na dzień 1.01.1999r. udowodnił do najmniej 25 lat okresów składkowych w tym 15 lat pracy w warunkach szczególnych, ukończył 60 lat życia.

Dodać jeszcze potrzeba, że zasady przyznawania i wypłacania świadczeń emerytalno-rentowych reguluje ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W myśl art. 118 ust. 1 tej ustawy, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w terminie 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, przy czym w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego, za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego (ust. 1a). W niniejszej sprawie nie ma podstaw do uznania, iż opóźnienie w przyznaniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność. Chociaż bowiem orzeczenie w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter ustalający i prawo wnioskodawcy do emerytury istniało również w dacie wydania przez ZUS decyzji odmownej, to obowiązek świadczenia po stronie organu rentowego powstał dopiero od chwili ostatecznego rozstrzygnięcia sporu. Odpowiednie dowody przesądzenia kwestii stażu pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach zostały zgromadzone dopiero w postępowaniu sądowym zakończonym wyrokiem zmieniającym zaskarżoną decyzję. Za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności.

Z tych względów na podstawie art. 477 14 § 2 kpc orzeczono jak w pkt I sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc.